

سید عبدالهادی شیرازی

ولی از علمای طراز اول و مراجع بزرگ شیعه بود که پس از وفات مرحوم آیت الله بروجردی مدت کوتاهی مرجعیت عامه داشت ...

ولادت: 1305 ق.

محل ولادت: سامراء

وفات: 1382 ق.

محل دفن: نجف

محل تحصیل: سامراء، نجف

اساتید: حضرات آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، محمد باقر اصطهباناتی شیرازی، میرزا محمد تقی شیرازی و...
شاگردان: محمد تقی جعفری، محمدرضا مظفر...

تالیفات: رسائلی در فقه و اصول

ولی از علمای طراز اول و مراجع بزرگ شیعه بود که پس از وفات مرحوم آیت الله بروجردی مدت کوتاهی مرجعیت عامه داشت . در 1369 ق. دچار بیمارشد و چشمان خود را از دست داد اما این مسئله خللی در عزم راسخ این فقیه سخت کوش وارد

نساخت.

شیخ آقا بزرگ تهرانی درباره ایشان می نویسد: " او از استوانه های استوار فقه و فردی است که بزرگان و دانشمندان نسبت به دانش و فضل و کمالات وی اعتراف دارند . در علم لغت، منطق، تاریخ، حکمت، تفسیر، رجال، حدیث، فقه اصول متخصص

گردید و در تمامی دانش هایی که بر شمردیم فردی عمیق، خوش ذوق و بلیغ بود.

نماز جماعت ایشان از روحانیت خاصی برخوردار بود. این مرجع عالی قدر و فقیه فرزانه برای مداحان و ذاکرین امام حسین علیه

السلام احترام ویژه ای قائل بود و می فرمود: شبی صحرای قیامت را در خواب دیدم که مراجع تقلید و فقها در صفی طولانی

ایستاده اند و امام صادق علیه السلام به حساب آنها رسیدگی می کنند. من دیدم تا نوبت به من برسد خیلی طول می کشد

دری آنجا بود به نام باب الحسین که کسی جلوی آن معطل نمی شد . رفتم که داخل شوم جلویم را گرفتند و گفتند : این در

مخصوص اهل منبر و ذاکرین امام حسین علیه السلام است شما که منبری نیستی! از خواب بیدار شدم و تصمیم گرفتم هر

شب جمعه برای بچه های خودم روضه بخوانم .